

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	13
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	16
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	17
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	22

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 79/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa o wyłączeniu wspólności majątkowej małżeńskiej zawarta przez małżonków przed uchyleniem art. 215 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848) znosi współwłasność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego po uchyleniu art. 215 Prawa spółdzielczego ustawą z dnia 19 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2058)?”

III CZP 80/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na podstawie art. 97 prawa bankowego w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 60 ustawy z dnia 1 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy prawo bankowe i innych ustaw (Dz. U. Nr 91, poz. 870) konieczne jest złożenie oświadczenia woli o poddaniu się egzekucji ze wskazaniem terminu do jakiego bank może wystąpić o wszczęcie egzekucji, pomimo zawarcia umowy stanowiącej podstawę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji odpowiadającego

wymogom przewidzianym w art. 97 prawa bankowego przed powyższą nowelizacją?”

III CZP 81/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733 z późn. zm.) oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.) sąd orzekający w sprawie o eksmisję z lokalu mieszkalnego może samodzielnie ustalać, że nie doszło do wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do mieszkania na skutek nie zachowania warunków przewidzianych w przepisach pierwszego z wymienionych artykułów, mimo istnienia prawomocnej uchwały spółdzielni mieszkaniowej o wykluczeniu dotychczas uprawnionego członka ze spółdzielni?”

III CZP 82/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy byłemu członkowi zarządu spółki akcyjnej, będącemu akcjonariuszem tej spółki, przysługuje legitymacja do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy, na podstawie art. 425 w zw. z art. 422 kodeksu spółek handlowych w przedmiocie wyrażenia zgody na dochodzenie przeciwko niemu roszczeń o naprawienie szkód

wyrządzonych spółce przy sprawowaniu funkcji członka zarządu?”

III CZP 83/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pominięcie przepisów o postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w art. 505³ § 2 k.p.c. dotyczy również sprawy, w której powód dochodzi zapłaty części roszczenia o wartości niższej niż wskazana w art. 505¹ pkt 1 k.p.c., a którego reszta została w całości zaspokojona, przy czym wartość całego roszczenia przewyższa kwotę określoną we wskazanym wyżej przepisie?”

III CZP 84/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie rozpoznawanej przez zespół arbitrów na skutek odwołania na podstawie art. 184-193 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.) wyrok zespołu arbitrów, który został ogłoszony, a który nie zawiera podpisów arbitrów pod jego sentencją, gdyż został skonstruowany w taki sposób, że podpisy te znalazły się pod pouczeniem o skardze do sądu, zamieszczonym bezpośrednio po niepodpisanym uzasadnieniu wyroku istnieje w sensie prawnym, czy też wyrok taki, pomimo ogłoszenia, nie istnieje?

2. W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1 – czy zawarcie umowy z wybranym wykonawcą po ostatecznym rozstrzygnięciu protestu innego wykonawcy, lecz przed rozpoznaniem skargi tego innego wykonawcy wniesionej na podstawie art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr

19, poz. 177 ze zm.) na wyrok zespołu arbitrów, czyni zbędnym rozstrzygnięcie skargi na wyrok zespołu arbitrów i czy w związku z tym zachodzi podstawa do umorzenia postępowania przed sądem okręgowym, do którego wniesiono skargę?

3. W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie 2 – czy w razie stwierdzenia podstaw do uwzględnienia skargi na wyrok zespołu arbitrów w sprawie, w której zamawiający po ostatecznym rozstrzygnięciu protestu, dotyczącego specyfikacji istotnych warunków zamówienia, zawarł umowę z wybranym wykonawcą przed rozpoznaniem skargi innego wykonawcy, dopuszczalne jest badanie – jako jednej z przesłanek rozstrzygnięcia – ważności umowy zawartej przez zamawiającego z wybranym wykonawcą i czy w związku z tym, w zależności od wyników tego badania, zmiana zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy może polegać albo na unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia, albo na unieważnieniu czynności zamawiającego polegającej na określeniu konkretnego elementu specyfikacji; czy też badanie ważności umowy jest niedopuszczalne i orzeczenie co do istoty sprawy może polegać wyłącznie na unieważnieniu czynności zamawiającego polegającej na określeniu konkretnego elementu specyfikacji?”

III CZP 85/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia przez gminę górniczą ustalenia nieważności umowy o restrukturyzację zobowiązań pieniężnych z tytułu opłaty eksploatacyjnej zawartej w

trybie i na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1988 roku o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112 ze zm.)?”

III CZP 86/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zapis na sąd polubowny zastrzeżony w umowie zawartej pomiędzy wystawcą weksla gwarancyjnego a remitentem pozostaje skuteczny w postępowaniu przed sądem powszechnym w stosunku do wystawcy w sprawie, w której po stronie pozwanej zachodzi współuczestnictwo materialne wystawcy weksla oraz poręczyciela wekslowego, który nie był stroną umowy zawierającej zapis na sąd polubowny?”

III CZP 87/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jakim składzie sąd rejonowy orzeka o zakazie prowadzenia działalności określonej w art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze?”

III CZP 88/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy spółka akcyjna z siedzibą za granicą, w tym przypadku w Luksemburgu, jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisu art. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 z późn. zm.), z tego tytułu, że posiada udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością mającą siedzibę w Polsce?”

III CZP 89/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy osoba, która jako wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wytoczyła powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 294 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. – Kodeks Handlowy (Dz. U. R.P. Nr 57, poz. 502 ze zm.) – obecnie art. 295 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) – zachowuje w tym procesie legitymację czynną po wykluczeniu jej ze spółki prawomocnym wyrokiem sądowym?

a w przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze

2. Czy na podstawie art. 294 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. – Kodeks Handlowy (Dz. U. R.P. Nr 57, poz. 502 ze zm.) – obecnie art. 295 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) – powództwo mogło zostać wniesione przeciwko osobie trzeciej, która wyrządziła szkodę spółce z ograniczoną odpowiedzialnością?”

III CZP 90/04

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na zarządzenie sędziego-komisarza o zwrocie zgłoszenia wierzytelności przysługuje zażalenie?”

III CZP 91/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy umowa ubezpieczenia zaopatrzenia dzieci (tzw. posagowa) będąca umową dwustronnie zobowiązującą odpłatę jest jednocześnie umową wzajemną czy nie?

2. W przypadku uznania, iż w.wym. umowa nie jest umową wzajemną – czy całkowita deprecjacja składki wynikającej z w.wym. umowy ubezpieczenia, do której uiszczenia zobowiązany był ubezpieczający wpływa w sposób istotny (oprócz ryzyka spadku wartości pieniądza) na wysokość zwaloryzowanego świadczenia należnego uposażonemu dziecku ze względu na interesy stron rozważane zgodnie z zasadami współżycia społecznego wskazane w art. 358¹ § 3 k.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 62/04 – z dnia 16 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Sąd drugiej instancji, uznając za nieuzasadnione rozpoznane na podstawie art. 380 k.p.c. postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia, uchyła tylko zaskarżone postanowienie odrzucające zażalenie.

III CZP 64/04 – z dnia 16 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Gmina, a nie Skarb Państwa jest biernie legitymowana w procesie o naprawienie szkody wynikłej wskutek wydania przed dniem 27 maja 1990 r. ostatecznej decyzji administracyjnej, jeżeli stwierdzenie jej nieważności lub stwierdzenie, że wydana została z naruszeniem prawa nastąpiło po tej dacie (art. 36 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych – Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.).

III CZP 68/04 – z dnia 16 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 27 ze zm.) roszczenie o przydział spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu uległo przekształceniu w roszczenie o ustanowienie odrębnej własności lokalu. Roszczenie to przysługuje uprawnionemu także po przywróceniu możliwości ustanowienia własnościowego prawa do lokalu.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CK 116/03 – wyrok z dnia 10 marca 2004 r.

Szkodą na mieniu w rozumieniu art. 436 w związku z art. 435 k.c. jest jedynie uszczerbek w obiektach zewnętrznych w stosunku do mechanicznego środka komunikacji.

Szkoda właściciela wynikająca z uszkodzenia podczas ruchu pojazdu członowego naczepy oddanej w posiadanie zależne na podstawie najmu nie jest objęta obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu członowego.

I CK 484/03 – wyrok z dnia 6 kwietnia 2004 r.

Znieważenie Papieża może naruszać dobra osobiste w postaci uczuć religijnych i przyjaźni osoby duchownej, którą wiąże z Papieżem stosunek bliskości i szczególne więzy emocjonalne.

I CK 581/03 – wyrok z dnia 23 kwietnia 2004 r.

Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, który zgodnie z art. 23¹ § 2 k.p. zapłacił zaległe wynagrodzenia pracownikom byłego zakładu opieki zdrowotnej – jednostki budżetowej, ma wobec Skarbu Państwa, zobowiązanego do zapłaty tych wynagrodzeń stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 ze zm.), roszczenie o zwrot całej zapłaconej sumy.

III CK 249/03 – postanowienie z dnia 7 maja 2004 r.

Kurator spółki akcyjnej ustanowiony w celu powołania jej

organów nie ma uprawnienia do powołania zarządu i nie zastępuje walnego zgromadzenia ani rady nadzorczej tej spółki.

III CK 563/02 – wyrok z dnia 7 maja 2004 r.

Wobec posiadacza, który nabył weksel w wyniku indosu dokonanego po proteście z powodu niezapłacenia lub po upływie terminu ustanowionego dla protestu, nie stosuje się przepisu art. 17 prawa wekslowego, lecz art. 513 k.c.

I CK 666/03 – wyrok z dnia 7 maja 2004 r.

Oparcie zarzutu potrącenia na dowodach innych, niż wskazane w art. 485 k.p.c., nie jest skuteczne także wtedy, gdy oświadczenie o potrąceniu złożone zostało przed doręczeniem odpisu nakazu zapłaty.

I CK 37/04 – postanowienie z dnia 19 maja 2004 r.

Postanowienie sądu drugiej instancji uchylające postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu kasacyjnym dotyczącym orzeczenia rozstrzygającego sprawę co do istoty.

II CK 330/03 – wyrok z dnia 20 maja 2004 r.

Ciężar dowodu, że rozpowszechnianie wizerunku nie wykroczyło poza uzyskany zakres zezwolenia i określony cel spoczywa na rozpowszechniającym ten wizerunek.

V CZ 42/04 – postanowienie z dnia 21 maja 2004 r.

Od postanowienia sądu drugiej instancji w sprawie o wpis w księdze wieczystej, na podstawie prawomocnego wyroku

uwzględniającego powództwo przewidziane w art. 527 k.c., prawa zaspokożenia wierzytelności z nieruchomości z pierwszeństwem przed wierzycielami jej właściciela, przysługuje kasacja.

V CK 503/03 – wyrok z dnia 21 maja 2004 r.

Przepis art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) przewidujący obniżenie o 50% ceny nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, stosuje się także do sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa podlegających przepisom ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679 ze zm.).

III CK 61/03 – postanowienie z dnia 4 czerwca 2004 r.

Wnuk spadkodawcy nie jest wyłączony od dziedziczenia gospodarstwa rolnego z tej tylko przyczyny, że jego wstępny, który spadek odrzucił nie dziedziczyłby gospodarstwa rolnego z braku kwalifikacji rolniczych.

I CZ 48/04 – postanowienie z dnia 16 czerwca 2004 r.

Artykuł 626¹ § 2 k.p.c. jako stanowiący przepis szczególny w stosunku do art. 510 k.p.c., wyczerpująco reguluje krąg uczestników postępowania wieczystoksięgowego.

V CZ 53/04 – postanowienie z dnia 23 czerwca 2004 r.

Powstanie przed dniem 15 stycznia 2004 r. spółki jawnej w miejsce spółki cywilnej (art. 26 § 4 k.s.h.) nie powodowało wstąpienia jej do procesu z mocy prawa w miejsce wspólników spółki cywilnej.

III CK 107/03 – wyrok z dnia 24 czerwca 2004 r.

Członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie odpowiada za jej zobowiązania, na podstawie art. 298 k.h. (obecnie art. 299 k.s.h.), w sytuacji gdy wierzyciel nie uzyskuje zaspokojenia ze względu na zaniechanie podjęcia egzekucji przeciwko spółce w stosownym czasie.

IV CK 491/03 – wyrok z dnia 30 czerwca 2004 r.

Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 77 ust. 1 Konstytucji RP za szkodę wyrządzoną taką działalnością legislacyjną organu władzy publicznej, której następstwem jest faktyczne pozbawienie lub ograniczenie możliwości realizacji uprawnień wynikających z innego aktu prawnego, co czyni system prawny w tym zakresie dysfunkcyjnym i wewnętrznie sprzecznym.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 30/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku warunkowego zwolnienia skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności i nieodwołania go w okresie wskazanym w art. 82 k.k., a następnie objęcia tej kary wyrokiem łącznym – nakaz wymienienia w wyroku łącznym okresów zaliczonych na poczet kary łącznej, określony w art. 577 k.p.k., oznacza, że zaliczeniu podlega kara w pełnym wymiarze, jako uznana na podstawie art. 82 k.k. za odbytą, czy też tylko w części faktycznie odbytej, tj. do chwili warunkowego zwolnienia?”

I KZP 31/04

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Szczecinku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy wskazana w art. 300 § 2 k.k. przesłanka zbycia przez dłużnika składników swojego majątku odnosi się również do majątku zajętego?

2. Jeżeli tak, to czy w takim wypadku sąd karny powinien badać wskazaną w art. 848 k.p.c. *in fine* przesłankę ochrony nabywcy działającego w dobrej wierze?”

I KZP 32/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu

Najwyższego:

„Czy pojęcie „popelnianie przestępstw”, o którym mowa w art. 258 § 1 Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 17 października 1999 r. – art. 4 § 6 pkt 7 i art. 17 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931) – obejmowało także popelnianie przestępstw skarbowych?”

I KZP 33/04

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zalegalizowane tablice rejestracyjne, wydawane na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.) stanowią dokument w rozumieniu art. 115 § 14 k.k.?”

I KZP 34/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jeżeli przed upływem 7 dni od otrzymania przez wnioskodawcę wniosku do uzupełnienia, poprawiony wniosek wpłynie do Sądu, przy czym w okresie od złożenia „pierwotnego” wniosku (z brakiem) do wpłynięcia wniosku poprawionego upłynął termin z art. 45 § 1 k.w. to należy przyjąć, że poprawiony wniosek został skutecznie złożony w pierwotnym terminie jego wniesienia, czy też doszło do przedawnienia karalności wykroczenia?”

I KZP 35/04

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pokrzywdzony jest osobą uprawnioną do zaskarżenia wydanego na skutek wniosku prokuratora postanowienia o umorzeniu postępowania i orzeczenia środka zabezpieczającego, czy też pokrzywdzony nie zachowuje uprawnień strony w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 354 k.p.k.?”

I KZP 36/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego (w sprawie I KZP 27/04) przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 85 k.k. określenie „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do chronologicznie pierwszego wyroku, czy też do pierwszego wyroku dającego możliwość orzeczenia kary łącznej w układzie najkorzystniejszym dla skazanego?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 23/04 – z dnia 30 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Znamiona przestępstwa z art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych wypełnia również wyrabianie alkoholu etylowego na własny użytek.

I KZP 25/04 – z dnia 30 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

1. Art. 185a k.p.k. dotyczy zarówno postępowania przygotowawczego jak i postępowania sądowego;

2. Skład sądu właściwy do przesłuchania pokrzywdzonego w trybie art. 185a § 2 k.p.k. w postępowaniu sądowym określa art. 30 § 1 k.p.k.

I KZP 26/04 – z dnia 30 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Odpowiednie stosowanie – z mocy art. 41 § 1 k.p.w. – w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przepisu art. 183 § 1 k.p.k., w jego brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 17, poz. 155), nie oznacza, aby osoba przesłuchiwana w charakterze świadka (składająca oświadczenie dowodowe w tym charakterze) w sprawie o wykroczenie mogła uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę dla niej najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

SDI 5/04 – postanowienie z dnia 1 października 2004 r.

Ocena czy zachodzą okoliczności przemawiające za nieskreśleniem radcy prawnego z listy radców w tym celu, aby zachować jurysdykcję dyscyplinarną organu korporacyjnego, może być dokonywana w postępowaniu toczącym się w trybie art. 29 i art. 30 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002 r. Nr 123, poz. 1059 ze zm.), nie zaś w postępowaniu dyscyplinarnym.

SDI 31/04 – postanowienie z dnia 1 października 2004 r.

Analiza porównawcza treści § 31 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1998 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do adwokatów i aplikantów adwokackich (Dz. U. Nr 99, poz. 635 ze zm.) z przepisami art. 448 § 1 i 2 k.p.k., mającymi w tym postępowaniu odpowiednie zastosowanie, nakazuje przyjąć, iż na sądzie pierwszej instancji spoczywa obowiązek zawiadomienia uczestnika postępowania o wpłynięciu odwołania strony przeciwnej od orzeczenia sądu dyscyplinarnego, a w wypadku gdy środek ten został złożony przez rzecznika dyscyplinarnego, obrońcę i pełnomocnika pokrzywdzonego, doręczenia odpisu tego odwołania.

II KK 121/03 – postanowienie z dnia 5 października 2004 r.

1. Przerwę w rozprawie kończy nie tylko podjęcie czynności dowodowych przez sąd, lecz także czynności procesowych zmierzających do ustalenia czy zachodzą przeszkody do kontynuowania rozprawy; w przypadku stwierdzenia takiej przeszkody i ponownego przerwania rozprawy, okresy przerw nie

podlegają sumowaniu, gdyż wobec zakończenia poprzedniej przerwy, termin następnej biegnie od początku.

2. W sytuacji, gdy podejrzany nie przyznaje się do popełnienia zarzuczonego mu przestępstwa i odmawia złożenia wyjaśnień, przepis art. 333 § 2 k.p.k. nie ma zastosowania do tych zeznań, które mogą mieć znaczenie, także nie doniosłe, dla ustalenia, że podejrzany jest sprawcą przestępstwa; dopuszczalne jest natomiast zastosowanie tego przepisu co do tych zeznań, które zawierają informacje na temat samego faktu zaistnienia przestępstwa.

3. Jeżeli we wniosku dowodowym nie wskazano okoliczności, które mają być udowodnione i mimo wezwania nie usunięto tego braku w określonym terminie, wniosek taki – jako niespełniający wymogu formalnego przewidzianego w art. 169 § 1 k.p.k. i nienadający się do nadania mu biegu – należy pozostawić bez rozpoznania (*per analogiam* do art. 120 k.p.k.), nie zaś oddalić na jednej z podstaw wymienionych w art. 170 § 1 k.p.k.

V KK 224/04 – wyrok z dnia 5 października 2004 r.

Nie ma podstaw do wymierzenia kary łącznej w sytuacji, gdy za dwa zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie są spełnione przesłanki określone w art. 69 k.k.

III KO 32/02 – postanowienie z dnia 12 października 2004 r.

Podstawę wznowienia postępowania mogą stanowić zarówno nowe fakty wynikające ze znanych uprzednio źródeł dowodowych, jak też ujawnienie się nowych, nie znanych sądowi dowodów o nowych faktach.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SPP 1/04

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do skargi na przewlekłość postępowania, uregulowanej w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843), rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy, stosuje się przymus adwokacko-radcowski (art. 393² k.p.c.)?”

I PZP 11/04

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po dniu 2 czerwca 1996 r. „powołanie” dokonane na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493 z późn. zm.) stanowi, w znaczeniu o jakim mowa w art. 68 § 1 k.p., podstawę nawiązania stosunku pracy z dyrektorami instytucji kultury, do jakich ma zastosowanie wskazana wyżej ustawa?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 3/04 – z dnia 10 listopada 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

W stanie prawnym obowiązującym przed dniem 1 października 2001 r. prokuratorowi w stanie spoczynku nie wolno było zajmować żadnego innego stanowiska z wyjątkiem stanowiska pracownika naukowo-dydaktycznego, dydaktycznego lub naukowego (art. 49 ust. 1 w związku z art. 49c ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, jedn. tekst: Dz. U. 1994 r, Nr 19, poz. 70 ze zm.).

II UZP 9/04 – z dnia 10 listopada 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Prawo do emerytury ulega zawieszeniu, jeżeli emeryt nie rozwiąże wszystkich stosunków pracy, w których pozostawał bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury (art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

III SPP 42/04 – z dnia 16 listopada 2004 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego (w sprawie III SPP 1/04)

Do skargi na przewlekłość postępowania uregulowanej w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez

nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843), rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy w sprawie cywilnej, stosuje się przymus adwokacko-radcowski (art. 393² k.p.c.);

oraz postanowił nadać jej moc zasady prawnej.

II PZP 10/04 – z dnia 18 listopada 2004 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

1. Dopuszczalne jest zawarcie umowy o pracę na czas określony z osobą podejmującą pracę w służbie cywilnej nie po raz pierwszy.

2. Zawarcie z pracownikiem służby cywilnej kolejnych umów o pracę na czas określony podlega rygorom art. 251 k.p.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 49/04 – postanowienie z dnia 22 lipca 2004 r.

Na podstawie art. 302 k.p.k. „osobie podejrzanej”, jako niebędącej stroną, w postępowaniu przygotowawczym przysługuje zażalenie na postanowienia i zarządzenia (§ 1) oraz na czynności inne niż postanowienia i zarządzenia (§ 2), pod warunkiem jednak, że naruszają one jej prawa, a nie jej interesy, co możliwe jest jedynie w wyniku przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez organ procesowy.

WA 15/04 – wyrok z dnia 9 września 2004 r.

Przestępstwo określone w art. 271 § 3 k.k. należy do tzw. przestępstw kierunkowych, tym samym inny niż określony w wymienionym przepisie zamiar towarzyszący popełnieniu przestępstwa, nawet jeżeli sprawca osiągnie korzyść majątkową (lub osobistą) w wyniku wystawienia fałszywego dokumentu, nie wystarcza do przyjęcia odpowiedzialności typu kwalifikowanego za poświadczenie nieprawdy w tym dokumencie.